

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **A. L.**

oskarżonej z art. 212 § 1 k.k. i art. 216§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 13 lutego 2024 r.

wniosku Sądu Rejonowego Opolu

z dnia 11 stycznia 2024 r., sygn. akt II K 1591/23,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.**

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w Opolu jest zasadny.

Jak wynika z tego wniosku, oskarżona A. L. – przeciwko której wpłynął prywatnoscargowy akt oskarżenia – jest sędzią orzekającym w II Wydziale Karnym tego sądu, a więc sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

W tej sytuacji przyjąć należy, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Bezsprzecznie bowiem w opinii powszechnej może zrodzić się przekonanie, że

sprawa jest rozpoznawana przez sąd, który nie jest obiektywny, skoro sprawa bezpośrednio dotyczy jednego z sędziów w nim zatrudnionych.

Stąd konieczność przekazania sprawy sądowi równorzędnemu, co do którego takie obawy nie będą zachodziły.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie, wskazując jako właściwy do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w Gliwicach, a więc Sąd położony w stosunkowo niewielkiej odległości od Sądu właściwego, ale jednocześnie w innej apelacji, co dostatecznie powinno usunąć ewentualne wątpliwości co do obiektywizmu orzekania w niniejszej sprawie i to w ewentualnych obu instancjach.

[J.J.]

(r.g.)